

15.3.2004

DE BURGERLIJKE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG, ZITTING
HOUDENDE TE HASSELT, VIJFDE KAMER, HEEFT HET VOLGENDE
VONNIS UITGESPROKEN :

Gr. nr.

Rep. nr.

Hypotheekwet

IN ZAKE A.R. nr.03.1113.A:

DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST,
bevoegd voor het grondgebied van de provincie met diensten
gevestigd te

eiser, vertegenwoordigd door Mr. advocaat te l,

tegen :

van de B.T.W. onder nr. , ingeschreven in het register
handelsregister te onder nummer ingeschreven in het
te met vennootschapszetel

verweerster, vertegenwoordigd door Mr. loco Mr. ,
advocaat te ,

VOLGT HET VONNIS:

Gelet op onder meer:

- de dagvaarding van 28 april 2003;
- besluiten voor verweerster, neergelegd op de griffie op 15 september 2003;
- besluiten voor eiser, neergelegd op de griffie op 14 november 2003;
- gecoördineerde besluiten voor verweerster, neergelegd op de griffie op 13 januari 2004;
- de door partijen op de zitting van 16 februari 2004 neergelegde geïnventariseerde overtuigingsstukken;
- de pleidooien op de zitting van 16 februari 2004;

I. FEITEN EN VORDERINGEN

1° Eiser houdt voor dat verweerster zonder voorafgaandelijke en uitdrukkelijke vergunning een reliëfwijziging heeft doorgevoerd binnen de grenzen van een natuurgebied te I, en dat de werken werden stilgelegd, doch dat verweerster deze stillegging negeerde.

Eiser vordert enerzijds dat zou worden vastgesteld dat hoger vermelde reliëfwijziging door verweerster werd doorgevoerd zonder vergunning en anderzijds dat verweerster dan ook zou worden veroordeeld tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, binnen de zes maanden na betekening van het vonnis, en met name:

- dat de twee oorspronkelijke vijvers in hun oorspronkelijke staat dienen hersteld te worden;
- dat de oevers dienen aangeschuind te worden met een hellingsgraad van 30° en de huidige diepte van de oevers dient behouden;
- dat alle aangevoerde grond dient afgevoerd te worden, onder verbeurte van een dwangsom van 185 euro per dag, bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

2° Verweerster vordert onder meer in ondergeschikte orde dat een plaatsbezoek met persoonlijke verschijning zou worden bevolen, minstens een tuinarchitect deskundige zou worden aangesteld.

II. NOPENS DE BEVOEGDHEID en ONTVANKELIJKHEID

1° Verweerster houdt voor dat eiser niet enkel het herstel van de plaats in de (vermeende) oorspronkelijke toestand vordert, doch ook dat de rechtbank zou vaststellen dat verweerster een reliëfwijziging heeft doorgevoerd, zonder hiervoor over een vergunning te beschikken. Deze vordering, aldus

verweerster, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de correctionele rechtbank.

Ten deze wordt geen strafvordering uitgeoefend, ook niet wanneer eiser zou vorderen dat de rechtbank zou vaststellen dat verweerster een niet vergunde reliëfwijziging heeft doorgevoerd.

Eiser vordert ten deze een herstelmaatregel, die van burgerlijke aard is. In *casu* is het bewezen dat het openbaar ministerie heeft beslist de strafvordering niet uit te oefenen en derhalve de strafzaak te seponeren. Op grond van artikel 151 D.R.O. heeft alsdan de stedenbouwkundige inspecteur de mogelijkheid een herstelmaatregel te vorderen voor de burgerlijke rechtbank.

De rechtbank is ten deze dan ook bevoegd.

2° Verweerster werpt vervolgens de ontvankelijkheid van de herstellvordering op, omdat niet voldaan werd aan de voorgeschreven substantiële vormvereisten zoals bepaald in artikel 149 § 1 tweede lid §§ 3,4 en 5 D.R.O.. Meer in het bijzonder houdt verweerster onder meer voor dat de vordering tot herstel minstens de geldende voorschriften en een omschrijving van de toestand voorafgaand aan het misdrijf moet omvatten en dat een recent uittreksel uit het plannenregister dient te worden bijgevoegd bij de herstellvordering.

Eiser houdt voor dat wel aan deze voorwaarden werd voldaan en dat in het bijzonder een omschrijving van de oorspronkelijke toestand wordt weergegeven, zodat de vordering wel degelijk ontvankelijk dient te worden verklaard.

De oorspronkelijke toestand kan niet worden afgeleid uit een omschrijving van de door eiser aangevochten werken.

Noch uit de bewoordingen van de dagvaarding noch uit de door eiser overgelegde stukken kan op enige wijze de oorspronkelijk toestand worden achterhaald. Nochtans maakt het proces-verbaal van vaststelling, hetzij het stuk 2 van het bundel van eiser, gewag van plannen van landmeter

van 20 mei 1999, en waarop de oorspronkelijke toestand zou zijn weergegeven. Deze plannen worden niet overgelegd, noch wordt beschreven wat deze plannen vaststellen.

Het enkele feit dat, naar eiser beweert, geen plannenregister voorhanden is, kan hieraan geen afbreuk doen en kan geen afbreuk doen aan de formele verplichting voor eiser in haar herstellvordering uitdrukkelijk de oorspronkelijke toestand weer te geven en met het oog daarop een uittreksel uit het plannenregister bij te voegen.

De vordering van eiser dient dan ook onontvankelijk te worden verklaard.

Gelet op de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

OM DEZE REDENEN:

DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak,

Verklaart de vordering onontvankelijk.

Veroordeelt eiser tot de gedingkosten, deze aan de zijde van verweerster begroot op 171,05 rechtsplegingvergoeding.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting van de vijfde kamer, op het gerechtshof te Hasselt, op 15 MAART 2004, alwaar zetelden:

, Rechter,
, Griffier.